

De vis van mijn tante

Rogier van Essen

De vis van mijn tante was diep ongelukkig

diep ongelukkig was hij.

Hij zat achter glas en wanneer je ook keek

hij zwom altijd nukkig voorbij.

Om hem vrolijk te maken, deed tante alles

echt alles wat ze maar kon.

Hele vrachtwagens groen sleepte ze aan

maar nog dreef hij stuurs in zijn kom.

De dierenarts was heel toevallig

een rasechte visspecialist.

Hij hield van zalm, van haring en schol

vooral als het net was gevestigd.

De man boog ernstig over de kom

en zag het probleem al meteen.

Hij zei met bezorgde klank in zijn stem:

‘dit visje dat voelt zich alleen.’

Mijn tante heeft daarna halsoverkop

een Facebookprofiel aangemaakt.

En geloof het of niet, het visje is er

totaal aan verslingerd geraakt.

Nu chat hij met vrienden en update zijn tijdlijn

en foto's wel drie keer per dag.

Hij werkt zijn status bij met een 'blub'

en telt aan de likes wie het zag.

De vis van mijn tante kijkt nu een stuk

minder vaak zuur dan voorheen.

Hij lacht als hij een profielfoto maakt

dan lijkt hij wat minder alleen.

www.pletter.nl

Info@pletter.nl

Deel mijn gedichten. Meer lezen? Blijf op de hoogte via [Facebook](#), [Twitter](#) en [LinkedIn](#).